

דם בבב"כ השואה

ראשוני נלקח באמבולנס צבאי לבית החולים בירושלים, אך אז היה כבר מת. מייך כשנפל אבולניק מתבוסס בדמו, התחילה מנוסה המונית מן השוק של אל-בירה. טוחרים שעמדו בסמוך למקום האירוע הספיקו לסגור את חנויותיהם ולהימלט מן המקום. אחרים

כהה. הדם היה חם עדיין, ליד הכתם עמד שק לבן מלא בפירות וירקות. גם על השק היו שרידי דם. זלמן אבולניק מת, כנראה, במקום. הוא נורה בראשו בשוק של אל-בירה, משם נלקח לבית החולים של רמאל'ה, מרחק קצר משם, ואחרי טיפול

מונחת צלחת זכוכית עמוקה, ובתוכה שאריות של שמן זית ירוק. ליד ה' צלחת הריקה, שהרגע מישוהו סיים לאכול ממנה את החומוס או את ה' גבינה, עמדה כוס קפה חצי מלאה. למטה, ליד השולחן, על כביש אספלט, היה כתם גדול של דם ארום

ערימות של פירות וירקות, נקיים ומבהיקים, מסודרים בפירמידות על דוכני העץ, כאילו קוראים לבוא ו' לקחת אותם. דלתות החנויות היו פתוחות. ברחוב הראשי עמד שולחן עץ חום ולידו כיסא תואם. על השולחן היתה

כל כיבשה אחת שחורה עמדה קשורה לגדריה ברזל ויבכה, ואיש לא שם לב אליה. הדוכנים היו ריקים. כמה אשכוליות התגלגלו על הארץ. השוק היה שומם, כמו תמונה קפואה מסרט. כל הדוכנים היו מסודרים, ערימות

מקום איסוף בתחנת האוטובוסים של אל-בירה אספו את כל הגברים שהיו סמוך למקום שבו נורה אבולניק. חלקם הושבו על הארץ, חלקם הועמד ליד הקיר כשידיהם למעלה (בתמונה העליונה). וכך הם המתינו במשך שעות ארוכות.

ליוי צמוד חייל מוביל שני צעירים ערביים אל מקום האיסוף. החייל מוביל את השניים אל תחנת האוטובוסים. אחד הצעירים מחזיק בידו את תעודת הזהות שלו, אותה הציג אחר-כך לקצין. הרחוב מאחור ריק מאדם, בגלל העוצר.